

Številka: 018-113/2026-6

Datum: 8. 9. 2026

SKLEP

Državna revizijska komisija za revizijo postopkov oddaje javnih naročil (v nadaljevanju: Državna revizijska komisija) je na podlagi 39. in 70. člena Zakona o pravnem varstvu v postopkih javnega naročanja (Uradni list RS, št. 43/2011 s sprem.; v nadaljevanju: ZPVPJN) v senatu Aleksandra Petrovčiča kot predsednika senata ter Marka Medveda in Igorja Luzarja kot članov senata v postopku pravnega varstva pri oddaji javnega naročila »*Dobava tovornih vozil z nadgradnjo za čiščenje kanalizacije ter pranje cestišč in sten predorov*« (sklopa 1 in 2) in na podlagi zahtevka za revizijo, ki ga je vložil vlagatelj Eko Lux, d. o. o., Medlog (v nadaljevanju: vlagatelj), ki ga zastopa Odvetniška pisarna Mužina, Žvipelj in partnerji, d. o. o., Ljubljana (v nadaljevanju: pooblaščenec), zoper ravnanje naročnika DARS, Družba za avtoceste v Republiki Sloveniji, d. d., Celje (v nadaljevanju: naročnik), 8. 9. 2026

odločila:

1. Zahtevku za revizijo se ugotovi in se razveljavi odločitev o oddaji javnega naročila za sklopa 1 in 2, kot izhaja iz dokumenta »*Odločitev o oddaji javnega naročila*« št. 313/2026-AK-000073/2026 z dne 30. 6. 2026.
2. Naročnik je dolžan vlagatelju povrniti stroške v višini 31.661,20 eurov v 15 dneh po vročitvi tega sklepa, po izteku tega roka pa z zakonskimi zamudnimi obrestmi do plačila. Višja stroškovna zahteva se zavrne.
3. Zahteva izbranega ponudnika za povrnitev stroškov se zavrne.

Obrazložitev:

Naročnik je v postopku oddaje javnega naročila (objava obvestila o javnem naročilu 24. 4. 2026 na portalu javnih naročil, pod št. objave JN003195/2026-EUe16/01, in 24. 4. 2026 v Dodatku k Uradnemu listu Evropske unije, pod št. objave 283621-2026) z dokumentom »*Odločitev o oddaji javnega naročila*« št. 313/2026-AK-000073/2026 z dne 30. 6. 2026 (objava 3. 7. 2026 na portalu javnih naročil, pod št. objave JN003195/2026-ODL/01) sodelujoča gospodarska subjekta obvestil, da je za sklopa 1 in 2 izbral ponudbo ponudnika Portofin, d. o. o., Lukovica pri Domžalah (v nadaljevanju: izbrani ponudnik).

Vlagatelj je 15. 7. 2026 na portalu eRevizija vložil zahtevek za revizijo z dne 15. 7. 2026 ter predlagal razveljavitev odločitve o oddaji javnega naročila za sklopa 1 in 2, pa tudi povračilo stroškov. Vlagatelj je navedel, da je pravni pouk v dokumentu, s katerim ga je naročnik obvestil o sprejeti odločitvi o oddaji javnega naročila, nezakonit in vlagatelju omejuje pravico do pravnega varstva, saj določa, da taksa za oba sklopa znaša 41.445,60 eurov, na kar je naročnika opozoril z dopisom z dne 9. 7. 2026 in ga pozval na odpravo nezakonitosti, česar naročnik ni storil, saj mu tudi ni odgovoril. Vlagatelj je nadalje navedel, da ponudba izbranega ponudnika ni dopustna v smislu 29. točke prvega odstavka 2. člena Zakona o javnem naročanju (Uradni list RS, št. 91/2015 s sprem.; v nadaljevanju: ZJN-3), saj je izbrani ponudnik predložil podpisane in žigosane prvotno določene tehnične specifikacije, ne pa tehničnih specifikacij z upoštevanimi spremembami, pri čemer ponudbe v tem delu ni mogoče dopolnjevati in spreminjati. Vlagatelj je nadaljeval, da je izbrani ponudnik predložil ponudbo z dvema različnima ponudbenima cenama in da ni nominiral družbe Man Truck & Bus Slovenija, d. o. o., Ljubljana, za podizvajalca, čeprav bi jo moral.

Izbrani ponudnik se je z vlogo z dne 21. 7. 2026, vloženo 21. 7. 2026 na portalu javnih naročil, po Odvetniški pisarni Mirko Bandelj, d. o. o., Ljubljana (v nadaljevanju: pooblaščenec izbranega ponudnika), izjasnil o vlagateljevih navedbah in pojasnil, zakaj niso utemeljene, zato je predlagal zavrnitev zahtevka za revizijo, uveljavljaj pa je tudi povrnitev stroškov.

Naročnik je z dokumentom »*Odločitev*« št. 313/2026-000073/2026-rev. z dne 4. 8. 2026, ki ga je vložil 4. 8. 2026 na portalu eRevizija, zahtevek za revizijo in vlagateljevo zahtevo za povrnitev stroškov zavrnil, o zahtevi izbranega ponudnika za povrnitev stroškov pa ni odločil. Naročnik je pojasnil, da:

- je navedel pravilne podatke o plačilu takse za vsak posamezni sklop, zakonsko je taksa omejena na največ 25.000 eurov in iz pravnega pouka dokumenta, s katerim je obvestil gospodarske subjekte o sprejeti odločitvi o oddaji javnega naročila za sklop 1 in 2, ne izhaja, da je zneska za posamezna sklopa treba sešteti, sicer pa je vlagatelj dejansko vložil zahtevek za revizijo in mu tako ni omejil pravice do pravnega varstva,
- od ponudnikov ni zahteval predložitve tehničnih specifikacij,
- ni mogoče trditi, da je izbrani ponudnik ponudil vozilo, ki ne ustreza tehničnim specifikacijam, zgolj zato, ker je predložil podpisan dokument »*Tehnične specifikacije*«, ki je bil objavljen 24. 4. 2026, ni pa posebej predložil še dodatka št. 2, s katerimi je naročnik spremenil posamezne določbe tehničnih specifikacij,
- je izbrani ponudnik podpisal obrazec ponudbe, ki obsega izjavo o sprejemanju dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila skupaj z vsemi objavljenimi dodatki in pojasnili, pri čemer je kot naročnik zahteval predložitev zgolj obrazca ponudbe, ki ga je izbrani ponudnik tudi predložil,
- je predložitev prvotnih tehničnih specifikacij očitna napaka, saj izbrani ponudnik ni predložil nobenega novega dokumenta, lastnih tehničnih specifikacij ali druge listine, ki bi dokazovala drugačno vsebino ponudbe,
- je bil pravilen podatek naročniku že znan in je zato objektivno preverljiv,
- je v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila določil pravilo v primeru razhajanja cenovnih podatkov in tako kot naročnik ni izbiral med različnimi cenami,
- ponudba izbranega ponudnika ni ne kontradiktorna ne nekonsistentna, pri čemer predračun, ki je bil glede na dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila (gl. tudi točko 14 *Navodil ponudnikom za pripravo ponudbe*), odločilen, vsebuje vse zahtevane postavke posameznega sklopa, ki so tudi izpolnjene in vključene v skupno ponudbeno vrednost,
- je povsem jasno, da izbrani ponudnik ponuja celoten predmet javnega naročila in navedba dveh cen je očitna napaka pri izpolnjevanju obrazca, pri čemer ni zahteval pojasnil, saj mu je bilo na prvi pogled jasno, kaj izbrani ponudnik ponuja in za kakšno ceno,
- servisiranje osnovnega vozila ni predmet javnega naročila in družba Man Truck & Bus Slovenija, d. o. o., Ljubljana, servisira šasijske, pri čemer je ni mogoče obravnavati kot

podizvajalca, sicer pa v primeru, če bi bilo treba zahteve iz dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila razumeti drugače, je treba upoštevati, da nejasne določbe dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, ki dopušča različna tolmačenja, ni mogoče tolmačiti v škodo izbranega ponudnika.

Naročnik je 6. 8. 2026 prek portala eRevizija Državni revizijski komisiji posredoval zahtevek za revizijo in dokumentacijo.

Vlagatelj se je z vlogo z dne 7. 8. 2026, ki jo je vložil 7. 8. 2026 prek portala eRevizija, opredelil do navedb naročnika v odločitvi o zahtevku za revizijo in pojasnil, zakaj se z njimi ne strinja. Vlagatelj je uveljavljal povrnitev nadaljnjih stroškov.

Državna revizijska komisija je predhodno preizkusila zahtevek za revizijo in ugotovila, da so izpolnjeni vsi (postopkovni, procesni) pogoji iz prvega odstavka 31. člena ZPVPJN, zato ga je sprejela v (vsebinsko, meritorno) obravnavo (drugi odstavek 31. člena ZPVPJN).

Vlagatelj je torej vložil zahtevek za revizijo in uveljavljal pravno varstvo, zaradi česar ni bil prizadet v svoji pravici do njegovega uveljavljanja. Na to ugotovitev tudi v ničemer ne vpliva domnevno napačen pravni pouk v dokumentu »*Odločitev o oddaji javnega naročila*« št. 313/2026-AK-000073/2026 z dne 30. 6. 2026 zaradi v njem navedenih zneskov takse, saj niti ni sporno, da je vlagatelj vložil zahtevek za revizijo in je s tem, ko je plačal takso v višini 41.445,60 eurov, takso plačal tudi v znesku, kot ga za ta primer določa ZPVPJN v prvi povedi iz drugega odstavka 71. člena, ko najvišji znesek takse omejuje na 25.000 eurov.

Državna revizijska komisija dodaja, da pravni pouk v dokumentu »*Odločitev o oddaji javnega naročila*« št. 313/2026-AK-000073/2026 z dne 30. 6. 2026 sicer ni napačen, le vlagatelj ga je očitno narobe tolmačil. Pravni pouk se namreč v relevantnem delu glasi:

»Vlagatelj mora zahtevku za revizijo priložiti potrdilo o plačilu takse za SKLOP 1: Delovno vozilo z nadgradnjo za čiščenje kanalizacije in cestišča brez sistema za reciklažo 8X4, v vrednosti 25.000,00 EUR, oziroma za SKLOP 2: Delovno vozilo z nadgradnjo za čiščenje kanalizacije in cestišča brez sistema za reciklažo 6X4, v vrednosti 16.445,60 EUR.«

Iz citiranega pravnega pouka je razvidno, da je naročnik določil, koliko znaša znesek takse za posamezen sklop. Taksa se namreč v primeru javnih naročil, ki so razdeljena na sklope, odmerja od cene najugodnejše dopustne ponudbe (z davkom na dodano vrednost) za sklop, vendar ne manj kot 500 eurov in ne več kot 25.000 eurov. Zneska taks za posamezni sklop je naročnik pravilno določil, saj je treba upoštevati, da je za sklop 1, ko je takso določil v višini 25.000 eurov, izbral ponudbo s ceno 1.675.060 eurov z DDV, za sklop 2, ko je takso določil v višini 16.445,60 eurov, pa je izbral ponudbo s ceno 822.280 eurov z DDV.

Kot je Državna revizijska komisija že večkrat pojasnila, je vrednost 25.000 eurov maksimalni znesek takse, in sicer ne glede na število sklopov, ki jih vlagatelj izpodbija s posameznim zahtevkom za revizijo. Zato se v primeru vložitve zahtevka za revizijo zoper odločitev o oddaji javnega naročila v več sklopih, takse za posamezne sklope sicer seštevajo, vendar ta seštevki ne more znašati več kot 25.000 eurov. Znesek plačane takse nad 25.000 eurov je torej preplačilo, ki pa se ne vrača po pravilih 70. člena ZPVPJN, temveč druge alineje četrtega odstavka 72. člena ZPVPJN.

Kot je razvidno iz pravnega pouka, naročnik ni navedel, da bi moral ponudnik, ki bi vložil zahtevek za revizijo zoper odločitev v obeh sklopih, znesek takse ob vložitvi enega zahtevka za revizijo sešteti in plačati 41.445,60 eurov. Kar pomeni, da odgovora, koliko znaša taksa v primeru vložitve

zahtevka za revizijo zoper oba sklopa, pravni pouk ne daje, temveč je pravilno rešitev treba poiskati v prvi povedi iz drugega odstavka 71. člena ZPVPJN.

Vlagatelj je torej s plačilom zneska v višini 41.445,60 eurov takso preplačal, zato bo Državna revizijska komisija presežek nad zneskom 25.000 eurov naložila ministrstvu, pristojnemu za finance, v vračilo vlagatelju (druga alineja četrtega odstavka 72. člena ZPVPJN).

Po pregledu objave obvestila o javnem naročilu, dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, odločitve o oddaji javnega naročila in posredovane dokumentacije, zlasti pa ponudbe izbranega ponudnika, ter preučitvi navedb vlagatelja, izbranega ponudnika in naročnika, in dokazil je Državna revizijska komisija na podlagi razlogov, navedenih v nadaljevanju, odločila, kot izhaja iz izreka tega sklepa.

Vlagatelj je vsebinsko uveljavljal, da je naročnik za sklopa 1 in 2 izbral ponudbo, ki ni dopustna (v smislu 29. točke prvega odstavka 2. člena ZJN-3), s čimer se izbrani ponudnik in naročnik nista strinjala.

Naročnik lahko izbere le ponudbo, ki je dopustna v smislu 29. točke prvega odstavka 2. člena ZJN-3. To po vsebini izhaja iz prvega odstavka 89. člena ZJN-3, saj naročnik odda javno naročilo na podlagi meril ob upoštevanju 84., 85. in 86. člena ZJN-3 po tem, ko preveri, da so izpolnjeni pogoji iz točk a (ponudba je skladna z zahtevami in pogoji, določenimi v obvestilu o javnem naročilu ter dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila, po potrebi ob upoštevanju variant iz 72. člena ZJN-3) in b (ponudbo je oddal ponudnik, pri katerem ne obstajajo razlogi za izključitev iz 75. člena ZJN-3 in izpolnjuje pogoje za sodelovanje ter izpolnjuje pravila in merila iz 82. in 83. člena ZJN-3, če so bila določena). Če torej kateri pogoj iz točk a in b prvega odstavka 89. člena ZJN-3 ni izpolnjen, naročnik ne more zakonito izbrati določene ponudbe in tako s tem ne more zakonito oddati javnega naročila.

Vlagatelj je najprej uveljavljal, da je naročnik izbral ponudbo, čeprav je izbrani ponudnik v obeh sklopih ponudil predmet, ki ni skladen s tehničnimi specifikacijami.

Gospodarski subjekti so lahko od 24. 4. 2026 dostopali do dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila prek povezave iz točke B.2 obvestila o javnem naročilu. Ta dokumentacija v zvezi z oddajo javnega naročila poleg obrazca ESPD vsebuje šest poglavij, med drugim:

- »Navodila ponudnikom za izdelavo ponudbe« (poglavje 1),
 - »Tehnične specifikacije in predračun« (poglavje 2)
 - »Obrazec ponudbe in vzorec finančnega zavarovanja za resnost ponudbe« (poglavje 3)
 - vzorec pogodbe (poglavje 4)
- in
- »Obrazci sposobnost« (poglavje 6).

Naročnik je v drugem odstavku 1. točke podpoglavja A poglavja 1 določil:

»Ponudnik mora ponuditi izvedbo razpisanih del v celoti za posamezen sklop, sicer bo ponudba ocenjena kot nedopustna in izključena iz nadaljnjega postopka ocenjevanja. Ponudnik lahko odda ponudbo za enega ali več sklopov«,

v drugem odstavku 1. točke poglavja 1 pa:

»Natančen obseg del je določen v tehničnih specifikacijah (poglavje 2 dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila)«.

Naročnik je v šestih točkah 13. točke podpoglavja C poglavja 1 določil, kateri dokumenti so sestavni del ponudbe, ki jo predložijo ponudniki. Med temi dokumenti so:

- obrazec ESPD (točka 1),

- »Izpolnjen in podpisan ponudbeni predračun za ponujen sklop iz poglavja 2 ponudnik naloži v razdelek "Drugi dokumenti". Ta ne bo viden na javnem odpiranju ponudb.; V primeru razhajanj med podatki v Obrazcu ponudbe - naloženim v razdelek "Predračun", in Ponudbenim predračunom naloženim v razdelek "Drugi dokumenti", kot veljavni štejejo podatki v Ponudbenem predračunu naloženim v razdelku "Drugi dokumenti".; Ponudnik mora v ponudbenem predračunu navesti podatke o ponujenih vozilih in opremi. Če podatki o ponujenih vozilih in opremi v ponudbenem predračunu ne bodo navedeni, bo naročnik ponudbo izločil iz nadaljnjega postopka izbire ekonomsko najugodnejšega ponudnika.« (točka 2),
 - »Izpolnjeno in podpisano Poglavje 3 (Obrazec ponudbe) ponudnik naloži v razdelek "Predračun".« (točka 3),
 - garancija za resnost ponudbe (točka 4),
 - pooblastilo vodilnemu partnerju za sklenitev pogodbe iz poglavja 4 (točka 5)
- in
- »Izpolnjeno in podpisano Poglavje 6 vključno z vsemi zahtevanimi dokazili, ki ga ponudnik naloži v razdelek "Drugi dokumenti".« (točka 6).

Naročnik je v prvem odstavku I. točke poglavja 2 določil:

»S temi tehničnimi specifikacijami in pogoji naročnik določa zahteve, ki jih mora pri dobavi mehanizacije upoštevati dobavitelj. Navedene tehnične specifikacije in pogoji so sestavni del razpisne dokumentacije za izvedbo javnega naročila in tako tudi del ponudbene dokumentacije ponudnika.«

Naročnik je v poglavju 3 poleg tabel za vpis podatkov o vrednosti ponujenega predmeta (1. točka) v obrazcu ponudbe določil tudi izjavo (3. točka):

»Izjavljamo, da:

- a) se s to ponudbo zavezuje do vključno dne 24.9.2026. Ves ta čas je naša ponudba obvezujoča in je lahko izbrana kadarkoli pred potekom tega obdobja.*
- b) je ponudba lahko od vas sprejeta v kateremkoli roku pred iztekom končnega roka.*
- c) razpisno dokumentacijo razumemo in se v celoti strinjamo z njeno vsebino vključno z dodatki in pojasnili, ki so bili morebiti izdani v zvezi z razpisno dokumentacijo.*
- d) smo pripravljene izvesti predmetno javno naročilo po sklenitvi pogodbe v rokih, količini in kakovosti kot izhaja iz razpisne dokumentacije, tehničnih specifikacij in naše ponudbe.«*

Naročnik je na zadnji strani poglavja 6 določil seznam dokumentacije, ki sestavlja ponudbo.

Kot je razvidno iz objave obvestila o popravku (objava 27. 5. 2026 na portalu javnih naročil, pod št. objave JN003195/2026-EUe16/01-P03, in 27. 5. 2026 v Dodatku k Uradnemu listu Evropske unije, pod št. objave 360593-2026) je naročnik objavil dodatek št. 2, s katerim je odgovoril na posamezna vprašanja, ki so se nanašala na tehnične specifikacije, tehnične specifikacije iz petih točk pa je v obeh sklopih (v vsakem po pet) preoblikoval. Ta odgovor skupaj z dodatkom št. 2 je postal del dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila (tretja poved iz prvega odstavka 67. člena ZJN-3).

Državna revizijska komisija je vpogledala v ponudbo izbranega ponudnika, pri čemer je ugotovila, da je izbrani ponudnik predložil ponudbo za oba sklopa ter predložil izpolnjen in podpisan obrazec ponudbe (poglavje 3). Med prilogami ponudbe se nahaja tudi parafirano/podpisano in žigosano poglavje 2, kot je bilo dostopno do 27. 5. 2026, ne pa morebiti tudi spremembe, kot jih je naročnik določil z dodatkom št. 2. Navedena dejstva med vsemi tremi stranmi postopka pravnega varstva niso niti sporna. Pri tem Državna revizijska komisija ugotavlja, da naročnik ni pripravil čistopisa dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila v delu, ki se nanaša na tehnične specifikacije.

Četudi ponudnikom naj ne bi bilo treba predložiti tehničnih specifikacij v ponudbo, kar sta uveljavljala izbrani ponudnik in naročnik, ker morebiti šest točk 13. točke podpoglavja C poglavja 1 dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila tega ne bi izrecno določale, pa tudi v primeru, če bi bilo treba razumeti, da tega ne bi izrecno potrjevalo niti besedilo iz druge povedi prvega odstavka I. točke poglavja 2 dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, ki sicer določa, da so tehnične specifikacije tudi del ponudbene dokumentacije, Državna revizijska komisija ne bi mogla zaključiti drugače, kot je sprejela odločitev. To še toliko bolj velja v primeru, da bi bilo treba sicer dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila, zlasti glede na besedilo iz druge povedi prvega odstavka I. točke poglavja 2, tolmačiti tako, da ne držijo navedbe izbranega ponudnika in naročnika o tem, da izbranemu ponudniku ni bilo treba predložiti tehničnih specifikacij v ponudbo. Samo dejstvo, da to besedilo ne bi izhajalo izrecno tudi iz šestih točk 13. točke podpoglavja C poglavja 1 dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, ne bi že pomenilo, da je dokumentacija v zvezi z oddajo javnega naročila nejasna. To besedilo namreč ne bi bilo nasprotujoče kakšni izrecni navedbi, da ni treba predložiti take dokumentacije, temveč bi ga bilo treba razumeti kot besedilo, ki v poglavju o tehničnih specifikacijah, ki je poglavje, ki je namenjeno določitvi zahtev predmeta nabave (prim. drugo poved iz prvega odstavka 68. člena ZJN-3), dopolnjuje besedilo iz nekega drugega poglavja.

Čeprav je treba pritrditi naročniku, da je izbrani ponudnik predložil izpolnjen, podpisan in žigosan obrazec ponudbe (poglavje 3), s tem pa tudi izjavo »*razpisno dokumentacijo razumemo in se v celoti strinjamo z njeno vsebino vključno z dodatki in pojasnili, ki so bili morebiti izdani v zvezi z razpisno dokumentacijo*«, je treba to izjavo v tem primeru upoštevati glede na vse dejanske okoliščine, kot so razvidne iz ponudbe izbranega ponudnika. Najprej je treba upoštevati, da je to le izjava, da je izbrani ponudnik seznanjen s tem, kar naročnik nabavlja, vendar ta izjava ne more dokazati, da je izbrani ponudnik tudi ponudil tisto, kar naročnik nabavlja. Za ugotovitev, kaj je izbrani ponudnik ponudil in ali je to tudi skladno s tehničnimi specifikacijami, je relevantna vsebina ponudbe. Vendar ni sporno, da se v ponudbi nahaja tudi že izpostavljeno parafirano/podpisano in žigosano poglavje 2, kot je bilo določeno pred objavo dodatka št. 2. Četudi bi bilo treba tolmačiti, da je izbrani ponudnik s predložitvijo parafiranega/podpisanega in žigosanega poglavja 2 ponudil predmet z lastnostmi, ki upoštevajo strožje tehnične specifikacije, saj je naročnik nekatere tehnične specifikacije z dodatkom št. 2 omilil, takih lastnosti ni mogoče pripisati vsem tehničnim specifikacijam, saj so nekatere od njih sprememba posamezne lastnosti, ki ni odvisna od nekega razpona (npr. lokacija namestitve lopute).

Neodvisno torej od tega, ali je bilo treba predložiti poglavje št. 2 v ponudbo, je treba zaključiti, da se v ponudbi izbranega ponudnika nahaja ta dokument (ki ga je glede na to, da ne obstaja nobena zakonska določba, ki bi njegovo prisotnost *a priori* nevtralizirala, treba upoštevati pri obravnavi ponudbe) in da je zaradi tega v ponudbi izbranega ponudnika vsaj neka nejasnost. To pa pomeni, da se v ponudbi izbranega ponudnika nahaja neka pomanjkljivost, katere odpravljanje je mogoče samo v primerih in pod pogoji iz petega in šestega odstavka 89. člena ZJN-3.

Državna revizijska komisija se ne strinja z naročnikom, da bi bilo mogoče to pomanjkljivost šteti za očitno ali nebitveno v smislu zadnje povedi iz petega odstavka 89. člena ZJN-3. Ne more biti namreč sporno, da bi ugotovitev, da je gospodarski subjekt, ki ponudi predmet, ki je skladen le s tehničnimi specifikacijami pred objavo dodatka št. 2, ponudil predmet, ki ni skladen s tehničnimi specifikacijami. Razjasnjevanje tega, kaj je izbrani ponudnik v resnici ponudil, bi bilo ugotavljanje prave volje, ugotavljanje prave volje pa v tem primeru, ko naročnik celo izpostavlja, da ni zahteval predložitve tehnične dokumentacije, zato naročnik tudi ne bi imel opore v nekih konkretnih delih ponudbe, katere lastnosti ima ponujeni predmet, ni element, ki ga je mogoče objektivno preveriti po poteku roka za prejem ponudb. V obravnavanem primeru bi pozivanje na kakršnokoli ravnanje izbranega ponudnika v zvezi s ponudbo izbranega ponudnika preseglo golo pojasnjevanje, saj bi moral izbrani ponudnik zaradi predloženega poglavja št. 2 v ponudbo poseči v vsebinskem smislu

bodisi z dopolnitvijo bodisi s spremembo, kar pa sta dejanji, ki ju šesti odstavek 89. člena ZJN-3 ne omogoča. Izbrani ponudnik bi namreč moral izražati svojo voljo, kako je upošteval dodatek št. 2 pri ponujanju predmeta oziroma kako ga ni upošteval. Navedeno zato zadostuje za zaključek, da pomanjkljivosti, ki se nahaja v ponudbi izbranega ponudnika naročnik ne bi mogel spregledati, vendar je hkrati tudi ne more odpraviti na način, ki bi bil skladen s petim in šestim odstavkom 89. člena ZJN-3. Poleg tega bi bila morebitna naknadna predložitev dodatka št. 2 vsaj dopolnjevanje ponudbe v delu, ki se veže na tehnične specifikacije, česar ni mogoče storiti zaradi omejitve iz šestega odstavka 89. člena ZJN-3.

Državna revizijska komisija zato tudi v primeru, če bi morala ugotoviti, da niso utemeljeni drugi vlagateljevi očitki, ne bi mogla spregledati, da so utemeljeni tisti vlagateljevi očitki, s katerimi uveljavlja nezakonitost naročnikovega ravnanja zaradi izbire ponudbe izbranega ponudnika kljub dejstvu, da se v njej nahaja poglavje št. 2. Državna revizijska komisija zato sprejema vlagateljevo grajo naročnikovega ravnanja glede obravnave ponudbe izbranega ponudnika v zvezi s tehničnimi specifikacijami in očitek, da je naročnik napačno ugotovil, da je ponudba izbranega ponudnika dopustna v smislu 29. točke prvega odstavka 2. člena ZJN-3. To pa pomeni, da je naročnik oddal javno naročilo, čeprav ni bil izpolnjen pogoj iz točke a prvega odstavka 89. člena ZJN-3. Že ugotovitev ene kršitve zato zadošča, da Državna revizijska komisija – neodvisno od morebitnega obstoja še kakšne druge kršitve in zato tudi neodvisno od tega, ali je podana še kakšna kršitev ZJN-3 – na podlagi druge alineje prvega odstavka 39. člena ZPVPJN ugodi zahtevku za revizijo in razveljavi odločitev o oddaji javnega naročila za sklopa 1 in 2, kot izhaja iz dokumenta »*Odločitev o oddaji javnega naročila*« št. 313/2026-AK-000073/2026 z dne 30. 6. 2026.

Skladno z drugo povedjo iz tretjega odstavka 39. člena ZPVPJN daje Državna revizijska komisija naročniku napotke za pravilno izvedbo postopka v delu, ki je bil razveljavljen.

Z razveljavitvijo izpodbijane odločitve se postopek oddaje javnega naročila znova znajde v trenutku pred njenim sprejemom, naročnik pa je ob upoštevanju možnosti in omejitev uporabe petega, šestega in sedmega odstavka 89. člena ZJN-3 zavezan sprejeti eno izmed odločitev, ki jih omogoča 90. člen ZJN-3, pri čemer jo mora obrazložiti skladno z drugo povedjo iz desetega odstavka 90. člena ZJN-3 in z njo seznaniti gospodarske subjekte (prva poved iz desetega odstavka 90. člena ZJN-3). Pri svojih ravnanjih mora naročnik upoštevati 6. in 7. člen ZJN-3 ter ugotovitve Državne revizijske komisije iz tega sklepa.

S tem sta odločitvi Državne revizijske komisije iz 1. točke izreka tega sklepa utemeljeni.

Vlagatelj je uspel z zahtevkom za revizijo, zato mu Državna revizijska komisija upoštevajoč prvi, drugi in tretji odstavek 70. člena ZPVPJN ter skladno z Odvetniško tarifo (Uradni list RS, št. 2/2015 s sprem.; v nadaljevanju: OT) in Sklepom o spremembi vrednosti točke (Uradni list RS, št. 22/2019), ki točko vrednoti v višini 60 centov, ob upoštevanju okoliščin primera, kot potrebne priznava:

- takso v višini 25.000 eurov, kolikor je zakonski maksimum, ki ga lahko vlagatelj uspešno uveljavi od naročnika, saj je povračilu presežka nad tem zneskom določena drugačna pot in je določen drug zavezanec za vračilo,
 - stroške za sestavo zahtevka za revizijo (tarifna številka 44/1 OT) v višini 5.400 eurov (celotna priglašena višina glede na vrednost ponudbe izbranega ponudnika, saj je vlagatelj upravičen uveljavljati 9.000 točk), povečani za 22 % DDV, kar zneske 6.588 eurov,
- in
- materialne stroške (tretji odstavek 11. člena OT) v višini 60 eurov, povečane za 22 % DDV, kar zneske 73,20 eurov, saj ta znesek predstavlja tisti znesek, ki bi ga vlagatelj lahko uveljavljal

od 9.000 točk (2 % od 1.000 točk in 1 % od 8.000 točk, kar znesse 100 točk, ki ob upoštevanju vrednosti točke 60 centov znesse 60 eurov), kar skupaj znesse 31.661,20 eurov, ki jih je naročnik dolžan vlagatelju povrniti v 15 dneh po vročitvi tega sklepa, po izteku tega roka pa z zakonskimi zamudnimi obrestmi do plačila.

Vlagatelj je povrnitev nadaljnjih stroškov prijavil tudi v vlogi z dne 7. 8. 2026, vendar mu jih Državna revizijska komisija ni priznala, ker njena vsebina ni bila v ničemer bistvena za rešitev zadeve.

Upoštevajoč navedeno je Državna revizijska komisija zavrnila vlagateljevo zahtevo, da mu naročnik povrne stroške nad priznanim zneskom 31.661,20 eurov.

S tem je odločitev Državne revizijske komisije iz 2. točke izreka tega sklepa utemeljena.

Čeprav naročnik v dokumentu »*Odločitev*« št. 313/2026- 000073/2026-rev. z dne 4. 8. 2026 ni odločil o stroških, ki jih je prijavil izbrani ponudnik v vlogi z dne 21. 7. 2026 (prva poved iz osmega odstavka 70. člena ZPVPJN), to ne preprečuje Državni revizijski komisiji, da odloči o njih (prim. drugo poved iz osmega odstavka 70. člena ZPVPJN), saj se izjasnitev izbranega ponudnika iz drugega odstavka 27. člena ZPVPJN upošteva tudi v revizijskem postopku (gl. prvo poved iz tretjega odstavka 39. člena ZPVPJN), odločanje o stroških (tudi tistih, ki jih je prijavil izbrani ponudnik v izjasnitvi iz drugega odstavka 27. člena ZPVPJN) pa je v revizijskem postopku akcesorne narave odločanju o zahtevku za revizijo.

Državna revizijska komisija je zahtevo za povrnitev stroškov izbranega ponudnika zavrnila že zato, ker je ugodila zahtevku za revizijo in razveljavila odločitev o oddaji javnega naročila za sklopa 1 in 2, zato izbrani ponudnik ni bil uspešen s svojo vlogo in torej vloga z dne 21. 7. 2026 ni pripomogla k rešitvi zadeve, ki bi bila ugodna tudi za položaj izbranega ponudnika. Stroški izbranega ponudnika tako niso bili potrebni v smislu prve povedi iz tretjega odstavka 70. člena ZPVPJN.

S tem je odločitev Državne revizijske komisije iz 3. točke izreka tega sklepa utemeljena.

Pravni pouk:

Zoper odločitev o zahtevku za revizijo je dovoljen upravni spor. Tožba se vloži neposredno pisno pri Upravnem sodišču Republike Slovenije, Fajfarjeva 33, 1000 Ljubljana, ali pa se mu pošlje po pošti. Rok za vložitev tožbe je 30 dni od vročitve odločitve Državne revizijske komisije.

Predsednik senata:
Aleksander Petrovčič, univ. dipl. ekon.,
član Državne revizijske komisije

Vročiti (na portalu eRevizija):

- naročnik,
- vlagatelj po pooblaščenju,
- izbrani ponudnik po pooblaščenju,
- Republika Slovenija, Ministrstvo za notranje zadeve in javno upravo.

V vednost (po e-pošti):

- Oddelek za splošne, pravne, finančne in kadrovske zadeve, tu.

Vložiti:

- v spis zadeve, tu.